

AND 118 REPORT

Ian Anderson vystupuje jako host na posledních albech Anny Phoebe, Jeffa The Brotherhooda a The Tea Party, která jsou všechna recenzována v tomto čísle. Také hrál na jedné skladbě americké progresivní rockové kapely Tiles, která však zatím nebyla vydána.... *Kytarista Chris Herin z Tiles říká: "Ian je fandou Tiles od roku 1999. Když dokončoval Homo Erraticus, měl volnou mezeru, než začal zkoušet a propagovat album. Poslali jsme mu takovou náladovou skladbu a on zapředel mezi vokální fráze pár super melodií, pak se pustil do svého typického improvizčního sóla. Nemohl jsem tomu uvěřit a poslouchal jsem to stále znovu. Bylo to bezva gesto od ikony progresivního rocku!"* Mělo vyjít počátkem roku 2015.

Ian Andersona doprovodí tací jako Joss Stone, Ginger Baker, Phil Manzanera, Vernon Reid, Mark King, Liam Bailey, Fiona Bevan a Jack Bruce's Big Blues Band, a to na představení Pocta Jacku Bruceovi pod názvem *Sunshine Of Your Love* v London Roundhouse dne 24. října 2015.

Martin Barre byl v poslední době opravdu vyčerpán – dával dohromady další britské a evropské turné a konečně také snad alespoň malé americké turné. Také napsal a nahrál písně na své nové album, které by mělo vyjít toto léto – osm skladeb už je zcela hotovo. Vše je to originální materiál s pár "překvapeními"... Martin také přispěl svým uměním na novou skladbu tvrdého rockera Tommyho Justice. *If I Could* bude jedinou studiovou skladbou Tommyho nadcházejícího živého alba.

Martin Barre's Order Of Play Collector's Edition je nyní k dostání v Americe (a celosvětově přes Amazon, samozřejmě) jako 2CD spolu s dřívějším albem *Away With Words*. *Order of Play* je také na vinylu jako dvojalbum. Někde vyšlo také na vinylu trojalbum lana Andersona *Thick As A Brick Live In Iceland*.

Také má vyjít na vinylu dvojalbum *Jethro Tull Live at Carnegie Hall 1970*.

Ian na svém americkém turné neohlášeně hostoval s jazzovým VMI Bandem na verzi Van Morrisonovy skladby *Moondance*. Prý šlo o skvělé tři minuty jazzu s několika flétnovými momenty v prostředku, stejně jako v roce 1968. Víme to, protože je promoční video na www.youtube.com/watch?v=8WvJUXzbs-o.

Méně příjemným aspektem amerického turné byl podle lana jeho údajný "stalking" ze strany fanoušků, kdy byl několikrát sledován lidmi po koncertě až k hotelu a tam jim musel čelit. Dozajista jen neškodní pomýlení fandové, ale můžete si představit, jaké to bylo. Donutilo ti lana napsat své pocity na stránky tullího facebooku, odkud je převzala média včetně britského listu The Daily Mirror:

"Možná jste jen fanoušky, kteří chtějí získat autogram, ať už pro sebe nebo pro pana Ebaye, to je jedno. Můj hotel je mé útočiště. Děsíte mojí ženu a vystavujete mne tlaku, že budu muset reagovat na případné násilí. Přestaňte a myslíte: kdybyste vy jeli ze své práce pozdě v noci, a zpozorovali byste auto, které vás ve tmě sleduje, taky byste se báli, a pochopitelně byste se asi zamknuli v autě a zavolali policii. PROSÍM NEDĚLEJTE TO - IAN ANDERSON
Zpěvák, flétnista a kytarista, který obdržel v roce 2007 titul MBE za své služby v oblasti hudby také sdělil, že obdržel výhrůžky násilím."

RECENZE CD

THE TEA PARTY

The Ocean At The End

Inside Out / Anthem (září 2014)

Kanadští rockeři se k naší radosti dali znovu dohromady. The Tea Party dokonce požádali lana Andersona, aby si zahrál na jejich posledním albu. Na první poslech jsem nebyl nadšen, ani na další poslechy. Asi jsem čekal moc. V mých očích The Tea Party nikdy nepřekonali své staré album *Edges Of Twilight*. Nicméně, jde o pěkný příspěvek k jejich tvorbě, jako vždy s východními vlivy a tvrdými riffy, album má více světla než temnoty, na rozdíl od jejich jiných tvrdých alb. Není tu žádný humor, s výjimkou vtípku na poslední skladbě, titulní a nejlepší *The Ocean At The End*. Ano, to tady uvádějí lanovu flétnu. Uvádějí, ale prakticky ji neslyšíte, je to jen jakýsi éterický zvuk z velké dálky. Klidně by to mohl být někdo, kdo hraje na syntetizátor. Velice zvláštní způsob využití hostující rockové hvězdy. Pokud tohle měl být jejich smysl pro humor, pak je velice pokřivený...

David Rees

JEFF THE BROTHERHOOD

Wasted On The Dream

Infinity Cat Recordings (březen 2015)

Nikdy jste o nich neslyšeli? Já taky ne. A přesto nashvillští sourozenci Jake a Jamin Orralovi založili skupinu Jeff The Brotherhood už v roce 2001, a tohle je jejich osmé album. Píšeme o něm proto, že i zde hostuje Ian Anderson, před rokem přidal svou flétnu na skladbu *Black Cherry Pie (Střemchový koláč)*. Na první poslech je tato píseň nevýrazný kus kytarového tvrdého grunge stylu z devadesátých let. Text je drzý, jako ze základky nebo střední školy, ale oživený dvěma krátkými flétnovými sóly a nějakým tím skřehotavým trylkováním, které vám IA vystřihne i ze spánku. Opakovaným poslechem se Vám nudný chytlavý refrén usadí v hlavě a proti

Vašemu přání se Vám začne líbit. Jsou to pěkně vlezlí hajzlíci. Pokud si album nechcete koupit celé, tady si můžete zdarma poslechnout skladbu s lanem-

<https://soundcloud.com/infinity-cat/black-cherry-pie-jeff-the>

Martin Webb

JETHRO TULL

The Triple Album Collection

Warner Music 825646184071 (3xCD set) (prosinec 2014)

This Was, Stand Up a Benefit, první tři alba Jethro Tull znovu vydaná v jednom balíčku? Jaký skvělý nápad – že by na to někdo nepřišel už dříve?

Vlastně přišel. V r. 1998 EMI vydala balíček *The Originals*, s krásně reprodukovánými obaly CD, kde šla tak daleko, že dokonce vložila vstávající papírové figurky doprostřed bookletu u dílka *Stand Up*. A v roce 2000 EMI vydala balíček se třemi CD v plastových krabičkách. O patnáct let později je aktuální balíček nejchudším bratránkem, s kartónovým obalem a jednostránkovými letáčky. Žádné remasterované bonusy, žádné informace kromě seznamu písní. Ale možná nejde o zcela zbytečný počín, protože tahle sada je stále k mání, a za nízkou cenu.

Martin Webb

MICK ABRAHAMS

REVIVED! *Gonzo Multimedia HST277CD* (duben 2015)

Ten starý Pig zase přišel a dal se do toho! V *AND #112* Mick Abrahams exkluzivně odhalil, že přes zdravotní potíže z roku 2009 (infarkty a mrtvice) plánuje nahrávání nového alba. A to s malou pomocí přátel v oblastech, které už sám nezvládne, což jsou celkem klíčové – sólová kytara a zpěv. Nastoupili Martin Barre (stejně jako sám Mick je nyní ex-Jethro Tull kytaristou), Bill Wyman (The Rolling Stones), Bernie Marsden (Whitesnake), Elliott Randall (Steely Dan), Geoff Whitehorn (Procol Harum), Jim Rodford (The Kinks, Argent), Frank Mead, Nick Payn, Beverley Skeete a Terry Taylor (všichni z Bill Wyman's Rhythm Kings), Paul Jones (Manfred Mann, The Blues Band), Mark Feltham (Nine Below Zero), Graham Walker (Gary Moore), John 'Guinness' Gordon (Blodwyn Pig), plus pár lidí, které neznám, včetně zpěváka Petera Eldridge, který Abrahamse skvěle zastupuje. Všem se dostává Abrahamsova humorného uvedení v bookletu. Půltuctu ze sedmnácti skladeb jsou nové Mickovy kompozice, zbytek jsou bluesové a R'n'B standardy. S takovým obsazením je kvalita zaručena. Jedním ze znamenitých vystoupení je „špinavá“ bluesová kytara Martina Barreho na *I Can Tell*. Fantastické. Martin Barre prý také nahrál kytarový part na rock'n'rollovém standardu *Raunchy* (*pamětníci znají skladbu jakou někdejší znělku rozhlasového Mikrofóra, pozn. překl.*), který možná někdy také vyjde.

Martin Webb

ANNA PHOEBE

Between The Shadow And The Soul

Anna Phoebe Music APM0002CD (October 2014)

Houslistka Anna Phoebe jezdila s Jethro Tull v r. 2007 jako jakýsi šestý člen, a od té doby párkrát skvěle vystoupila s lanem Andersonem, naposledy v červenci v Polsku. Její první album byl cikánský rock s blízkovýchodními motivy. Druhé album tvořil symfonický rock s přesahem k heavy metalu. A jak tedy věk a mateřství ovlivnilo třetí počín? Docela dost, a to v dobrém. *Between The Shadow And The Soul* je vyzrálým a propracovaným albem. Jde o sbírku kvalitních instrumentálek. Východní motivy tu stále prosvítají, ale jde rozhodně o krok vpřed. Hudbu zde je těžké popsat, je to classic-rock, hard-rock, prog-rock, folk-rock, jazz-rock, eastern-rock, classic-hard-prog-folk-jazz-eastern-rock, nebo co? Malinko to připomíná Dead Can Dance trochu Paganiniho, tu a tam Grappelliho, Hussaina, dokonce slyšíme i vzdálenou ozvěnu Jethro Tull – ale ve skutečnosti je to čistá ryzí Anna Phoebe se svým vlastním stále více identifikovatelným stylem a zvukem. Ian Anderson hraje flétnu na skladbě *A Moment's Deception*. Začíná až v čase 3:15, ale stojí to za to čekání. A to i tehdy, když lanova flétna je poměrně krotká, dokonce i v průběhu grandiosního finále.

Martin Webb

Nad dopisy čtenářů

Probíhá debata o rozpuštění Jethro Tull, o absenci Martina Barreho, a také nově o "Jethro Tull – rockové opeře". Jak je to tedy s ní? První reakce nejsou nic moc... David Rees

Teď Ian ztratil nit, STRAŠNÝ nápad, udělat cokoliv, aby dostal jméno JETHRO TULL na plakáty – vzpomeňme, děje se to poté, co se Ian rozhodl, že mu nebude vyhovovat používání jména mrtvého člověka (po 43 letech hraní!!). Pokud chce dále používat jméno Tull, tak ať je poctivý a nazve skupinu Jethro Tull. Zanevřel jsem teď na lana, a je to ostuda, jako legenda toto nemá zapotřebí dělat - Jethro Tull: rocková opera, to myslí vážně?
Stephen Cavanagh

To myslí vážně? Wtf? **Jon Muse**

To už sklouzáváme do oblasti parodie ... **Pat McGuckin**

Nemělo to být oznámeno na Apríla? **Dave Setchfield**

Právě jsem se doslechl o 'Rockové opeře'. To si vynucuje otázku – to si Ian Anderson teda dělá prdel? **Dan Rhys**

Vím, že Ian Anderson byl vždycky vynalézavý, a dost ujetý, ale tenhle nápad mě fakt nenadchl. Jasně, neměli bychom to odsuzovat dříve, než to uvidíme, ale zatím to všechno zní jako blbý nápad! Doufám, že se pletu, na koncert půjdu, ale spíše s nadějí než s očekáváním. **Phil Jennings**

Zdá se to divné, jen šest vystoupení v Británii? **Graham Donaldson**

Viděl jsem na Facebooku všechny ty reptaly, ale mně se nápad moc líbí, s něčím takovým může přijít jen Ian! Mnoho síly jeho (otírajícímu se) rameni! **Kirk Davies**

Myslíš, že to bude labutí píseň, Dave, protože moje dcerka ti říká "muž, který všechno ví"? **David Jude**

Vždycky jsem si říkal, zda se tohle může stát – ale jako skupinová akce, s vlastním názvem. Ale nemyslím si, že by to byl tak bláznivý nápad, obzvláště, když se nám dostane nových nápěvů, a předělaných starých. Aspoň zasejeme osivo, klíčící po dlouhém ponechání pole ladem! Ten secí stroj se musí dát do práce. A nebude to žádná labutí píseň, ještě musíme uslyšet "Návrat trumpetky Claghorn"! **Geoff Beitzel**

To je neskutečné! Ian zahodil jméno Jethro Tull, vzdal se ho jako skupinového názvu, a teď ho rozhazuje kolem sebe na plakátech za účelem prodeje lístků. Pokud už ho název opravdu omrzel, měl by ho zcela přestat používat. A nebo jít na trh jako Jethro Tull a ztotožnit se s tím. **Alan Bale**

A tak to jde dál. Popravdě, je i hodně příznivců nápadu s operou na FB, ale většina dává palec dolů, a to ještě před událostí samou. Co se týče pouhých šesti koncertů v Británii – a momentálně jich není o mnoho více jinde – myslím, že Ian si je vědom nízkého obratu z minulého turné, alespoň v Británii. Ne Davide, nemyslím, že to bude labutí píseň. Ian řekl, že nehodlá přestat, dokud to nebude nevyhnutelné. David Rees

Velice mne zklamalo, když jsem zjistil, že Ian propustil Ryana O'Donnella. Domnívám se, že dotyčný velice pozvedl živá vystoupení, jelikož odlehčil Ianovu hlasu, který jasně selhává. Fanoušci ho mají rádi, tak proč ho dál nezapojoval? Ian dělá v poslední době množství špatných rozhodnutí, toto je jedním z nejhorších. **Steve Dixon**

Fakt nesnáším ten koncept stínového zpěváka. Je to vrcholně stupidní a devaluje to legendu. **Kenneth Tomasi**

Nejsem si jist, zda se Ryan považuje za 'stínového zpěváka'! Je jasné, že ne všichni fanoušci schvalují druhého vokalistu, ale myslím, že většina ano, včetně mě. Myslím, že byl skvělým doplňkem, a patrně to přišlo pozdě. Ianův hlas je námětem nekonečných diskusí na Facebooku; někteří si myslí, že je v pořádku, jiní ho považují za neposlušitelný a prostě už na koncerty nebudou chodit. Ian má dobré a špatné večery, ale nesouhlasím se současným názorem, že se rychle zkažil v posledních pár letech. Jsou písně, které jsou bolestnější, než jiné, takže uvážlivá volba by byla na místě. David Rees

Vybral a přeložil Jetřich Tyl